

Vejen til Kvinders økonomiske Selvstændighed. Kvinder ansættes i Postvæsenet og i Statens statistiske Bureau; Danmark faar sine første kvindelige Læger og Magistre; Kvinder erhverver Universitetets Guldmedalje for Prisafhandling, og inden Aarhundredet slutter, har den første Kvinde taget den filosofiske Doktorgrad.

Efter at Kvinder 1895 ved Loven om Tilsyn med Plejebørn har faaet deres første kommunale Ombud, følger i Begyndelsen af dette Aarhundrede de andre kommunale Ombud Slag i Slag: Valgret og Valgbarhed til Menighedsraad 1903, til Hjælpekasser 1907, og endelig til kommunale Raad 1908.

I 1899 lader danske Kvindeforeninger sig gennem Danske Kvinders nationale Raad optage i den internationale Kvindebevægelse. Samme Aar bliver gift Kvinde ved Lov personlig myndig, hendes Særeje udvides, og Mandens Eneraadighed over Fællesboet indskrænkes. Ogsaa Arbejderkvinderne er i det sidste Tiaar af Aarhundredet komne med i Bevægelsen og har dannet flere Organisationer for at hæve deres Stilling. Sygeplejerskerne har samlet sig indenfor Dansk Sygeplejersraad, Handelens og Kontorernes Kvinder indenfor Kvindelig Handels- og Kontoristforening. De højere Almenskoler, Købmandsskolen og de tekniske Skoler aabnes nu ogsaa efterhaanden for Kvinder, og Kvinder trænger sig frem indenfor de forskellige Haandværk. Skellet mellem Kønnene slettes mere og mere og Landet faar sine første kvindelige Sagførere.

Dansk Kvindesamfund udarbejder og indgiver 1906 sit første selvstændige Lovforslag og fremkalder derved Loven af 1908 om Børn, født udenfor Ægteskab og deres Forældre. Dette Forslag følger straks efter af et nyt om nye

Bestemmelser i Formueforholdet mellem Ægtefæller og Forældre magten over deres Børn. Samtidig lader Dansk Kvindesamfund udarbejde et Forslag til et nyt Vielsesritual med Udeladelse af Ordene om Kvindens Underdanighedspligt og udvirker derved, at disse Ord ogsaa udelades af det ændrede Vielsesritual, som nu kan benyttes, hvor det ønskes.

Kvindebevægelsen nærmer sig nu sin Middagshøjde. Den politiske Valgret er ikke mere et Stridsspørgsmaal, men kun et Tidsspørgsmaal, som maaske inden dette Aars Udgang vil finde sin Løsning. Et nyt Land vil dermed være skabt til Gengæld for det, som tabtes i Aar for 50 Aar siden. Om Kvinderne vil have Evne til at værges dette Land bedre end Mændene værgede det, som tabtes, ligger for en stor Del i Dansk Kvindesamfunds Haand. Et Land værges ikke uden Ofre. Har Dansk Kvindesamfund Vilje til at bringe disse Ofre, saa havde den Kvinde Ret, som skrev nedenstaaende Verslinier til Mødet i Kolding Slotsruin 1912:

Kæmpen skuer fra Taarnets Tind
En Skare, som ej vil vige,
Ser den samlet med enigt Sind
At vogte sit vundne Rige, —
Fædreland med søndret Kyst,
Se, i Dine Døtres Bryst
Nye Strandé stige!

I Folketingets Sal.

D. K.s Fællesstyrelse har — som Svar paa en Ansøgning til Folketingets Formand — modtaget Meddelelse om, „at Folketingets Formand er villig til i Dagene fra 8.—11. Juni d. A. at stille de fornødne Lokaler til Raadighed for Dansk Kvindesamfunds Fællesmøde og det nordiske Kvindesagsmøde under Forudsætning af, at Folketinget ikke selv skal benytte Lokalerne i de nævnte Dage.“

Kvinderne i de kommunale Raad.

—:—

Ved Borgerrepræsentationens Møde den 22. Decbr. behandledes et Forslag af Magistraten om, at kvindelige Skrivere under Skattedirektoratet, der fungerer som Partiledere, fra 1. Januar skal oprykkes til Assisterter.

Forslaget havde været henvist til Budgetudvalget, som enstemmig havde indstillet det til Vedtagelse dog med den Ændring, at det særlige Honorar, som de 11 nuværende Partiledere har oppebaaret, ikke medtages ved Anciennitets- og Pensionsberegningen.

Denne Ændring blev paatalt af Hr. Borgmester Jensen, som navnlig fandt det ubilligt, at man ikke havde villet medtage Partiledernes Honorar ved Pensionsberegningen. Efter at Budgetudvalget imidlertid enstemmig havde gjort sin Indstilling, nærrede han intet Haab om at faa dette Forhold forandret.

Fru Julie Arenholt udtalte, at det glædede hende, at Skattedirektørens Modstand endelig var overvunden — bedre sent end aldrig — og det glædede hende dobbelt, at Borgmesteren saa varmt havde anbefalet Forslaget, thi det tydede paa, at det Arbejde, der har været betroet Partilederne, er blevet udført dygtigt og godt, og at i alt Fald disse Kvinder har gjort Borgmesterens Ord om, at Kvinder i Almindelighed stod sig bedst ved at blive dirigerede af Mænd, til Skamme. I sin første Fortvivlelse over disse Ord, som Borgmesteren udtalte under Budgetbehandlingen d. 17. Novbr. (se „Kvinden og Samfundet“ Nr. 20), saa hun med Skræk Fremtiden i Møde, og hun ventede, at Borgmesteren endogsaa vilde foreslaa, at Pladserne som Partiledere i Skattedirektoratet skulde besættes med Mænd. Hun havde imidlertid ikke turdet drage Sværdet af Skeden, thi Borgmesteren truede under den samme Budgetbehandling med, at hvis hun ikke i nogen Grad resignerede og indstillede sin Kritik af Kvindernes Stilling under Kommunen, vilde det føre til, at man vilde være meget varsom med at